

Forfald, saaledes at Muligheden aabnes for et Gennembrud af Digerne, der da utvivlsomt vilde kræve Menneskeliv og Pengeofre i et ganske andet Omfang, end der i 1872 var Spørgsmaal om. Det er ved Kommissionens Befaring af Digestrækningen med tilstrækkelig Tydelighed konstateret, at der i Aarenes Løb er lagt et meget betydeligt, i de fleste Tilfælde utvivlsomt udbytterigt, Arbejde i Digerens Vedligeholdelse og Forstærkning, at Anlægget i dette Øjeblik maa siges at være vel vedligeholdt og i det hele svarende til sin Hensigt, men at der ogsaa i Fremtiden som Følge af Havets idelige Angreb vil paakræves ikke ubetydelige Arbejder og stadig Agtpaaagivenhed overfor de saarbare Punkter.

Det er en nødvendig Følge af Digets Opførelse nær ved Kysten, at Forandringer i Kystliniens Beliggenhed vilde være af en mere direkte Betydning for det bestaaende Anlæg, fremfor hvad Tilfældet vilde have været, hvis Diget havde ligget i en mere tilbagemtrukken Stilling fra Kysten, og dette Forhold vil saaledes medføre, at der i Tilfælde af betydeligere Indrykninger maa anvendes Beskyttelsesværker enten til Sikring af Stranden ved Digefoden for at afværge yderligere Bortskæringer eller, hvis dette ikke er muligt paa Grund af, at Stranden alt er bortskaaren, til direkte Sikring af Digefoden.

Variationen i Kystens Beliggenhed er meget forskellig efter de Forhold, der gøre sig gældende paa de enkelte Steder, og medens Kysten saaledes for visse Strækningers Vedkommende er permanent Indrykning undergivet, har den paa andre Steder, og det for den overvejende Dels Vedkommende, en varierende Tendens med Indrykning det ene Aar og Udrykning det næste, hvilket nærmere findes paa Planerne, Bilag G.

Som det vil ses af det af Digeingeniøren udarbejdede Kort over Digerens nuværende Tilstand med dets Angivelse af de anvendte Beskyttelsesværkers Art og Udstrækning saavel som af de Partier af Diget, hvor saadanne Værker ikke i Øjeblikket tiltrænges, er der stillet de forholdsvis største Krav i Henseende til Udførelsen af Sikringsarbejder paa den vestlige Del af Diget, mellem Albuen og Riddertoft, hvor største Delen af den c. $\frac{3}{4}$ Mil lange Digestrækning efterhaanden er blevet forsynet med Beskyttelsesværker. Havets Indskæring har vel her ikke været stor, men da Digerne Afstand fra Kysten er særlig ringe, har man selv ved en mindre Indrykning af denne været nødsaget til at anbringe Beskyttelsesværker for Digefoden. Det var ogsaa særlig paa denne Strækning, at man allerede under Anlægget maatte anvende Stenglacis'er for at bringe Diget i færdig Stand, inden det overleveredes Digelaget til fremtidig Vedligeholdelse.

I det hele taget er det Strækningen Vest for Kramnitze, der har krævet de mest omfattende Vedligeholdelses- og Forstærkningsarbejder. Øst for Kramnitze er der vel paa sine Steder foregaaet en endogsaa betydelig større Indrykning af Kysten end Vest for dette Punkt, saaledes paa Strækningen mellem Bindernæs og Strandholm (Stat. 266—286) samt ud for Saksfjed, hvor Beskyttelsesværker i betydeligt Omfang have været nødvendige, men paa store Strækninger som ved Dragsminde paa en Strækning af $\frac{3}{8}$ Mil (Stat. 246—265) og ved Syltholm paa en lignende Strækning (Stat. 288—307) have Forholdene været stabile siden Digets Anlæg og ingen Beskyttelsesværker været nødvendige.

De Beskyttelsesværker, der have været benyttede til Sikring af Digerne, ere dels de saakaldte Fang, dels Stenglacis'er og Plankekasser, de første Værker til Bevarelse af Stranden uden for Diget, de to sidste Værker til Beskyttelse af selve Digefoden. De ere viste paa det medfølgende Bilag H.

Fangene ere smaa Høfder af Pæle eller Planker, der anbringes vinkelret paa Kysten med Overkanten i Flugt med Strandens Overflade, saaledes som den under Storm indstiller sig ved Bølgeslagets Paavirkning. De fortsættes saa langt ind i Diget, følgende dettes Skraaning, at de ere sikrede mod Bagskæring.

Stenglacis'erne dannes af kløvede, vel sammenhuggede Sten af ca. $1\frac{1}{4}$ Fods Tykkelse, der anbringes paa et Underlag af Singels, støttende sig i daglig Vandets Højde til en Spunsvæg af rammede Planker. Glacis'ets vandrette Krone ligger i en Højde af 3 à 4 Fod over dagl. Vande, og bag Kronen, $\frac{1}{2}$ Fod lavere end denne, anbringes et vandret Glacis af mindre Sten, sluttende sig til den græsklædte Digeskraaning. Ved denne Anordning danner der sig under paalands Søgang bag Glacis'ets Krone en Vandpude, der optager Slaget af de overstyrte Bølger og saaledes tjener til at beskytte Digeskraaning. For at bevare Grunden uden for Spunsvæggen an-